

Dziennik Zarządzeń

Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów w Krakowie

Rok VI.

Kraków, dnia 28 maja 1938 r.

Nr. 9

T R E Ś Ć :

POCZTA:

73. Ryczałtowanie opłat za paczki żywnościowe i przekazy Oddziałów P. P. W.
74. Wypełnianie wykazów pobranych należności celnych przez urzędy i agencje pocztowe.
75. Kontrola listonoszów za pomocą pism wywiadowczych.
76. Kontrola dewizowa paczek z pierzem wysyłanych zagranicę.
77. Sprawozdanie przewalutowania i zgodności wpisów kwot na przekazach zagranicznych.

TELEGRAF, TELEFON I RADIO.

78. Przejestrowanie radioabonentów w razie zmiany obszarów pocztowych.

ADMINISTRACJA:

79. Regulamin urzędu pt.
80. Terminowe wykonywanie zarządzeń Dyrekcji przez placówki pt.
81. Zakaz uprawiania handlu w urzędach państwowych.
82. Zawiadomienia o umowach i zakupach.
83. Normalizacja inwentarza i sprzętu pomieszczeniowego.
84. Opłaty za kioski Spółki „Lot“.
85. Poręczenie przy zaliczkach na uposażenie.
86. Potrącanie podatku dochodowego i specjalnego od dodatków służbowych.

RACJONALNA PROPAGANDA POLEGA NA PRZEKONANIU KLIENTA, ŻE WE WŁASNYM INTERESIE POWINIEN KORZYSTAĆ Z DANEJ USŁUGI POCZTY.

POCZTA

73

Ryczałtowanie opłat za paczki żywnościowe i przekazy Oddziałów P. P. W.

Celem przyjęcia z pomocą ogółowi pracowników pocztowych przez umożliwienie im nabywania artykułów żywnościowych po cenach najniższych, Ministerstwo P. i T. zarządzeniem z dnia 18 czerwca 1937 r. Nr PW. 113/48/37, oraz z dnia 23 kwietnia 1938 r. Nr PW. 113/12 zezwoliło na przesyłanie paczek żywnościowych oraz pieniędzy przekazami na zamówiony towar za opłatą ryczałtową.

W związku z tym Ministerstwo P. i T. zarządziło co następuje:

1) Oddziały (placówki) P. P. W. mogą przesyłać w stosunku wzajemnym za opłatą ryczałtową paczki żywnościowe oraz pieniądze przekazami na zamówiony towar,

Natomiast nie mogą przesyłać w stosunku wzajemnym za opłatą ryczałtową próżnych opakowań (skrzyń, koszów) od przesłanego towaru.

Opłaty dodatkowe za paczki żywnościowe, nadane jako ochronne lub pilne Oddziały (placówki) P. P. W. winny opłacać gotówką przy nadaniu.

2) Osoby prywatne (krewni, znajomi i t. d.) mogą przesyłać za opłatą ryczałtową paczki żywnościowe pod adresem oddziałów (placówek) P. P. W. z podaniem imienia i nazwiska pracownika dla którego paczki są przeznaczone.

3) na paczkach adresach pomocniczych oraz na przekazach pieniężnych winien być umieszczony na stronie adresowej napis „Opłata ryczałtowa“ Zarz. Min. P. i T. Nr PW. 113/48/37.

4) Paczki i przekazy podlegające opłacie ryczałtowej winny być nadawane przez Oddziały P. P. W. za pomocą pocztowej książki nadawczej,

paczki natomiast nadawane przez osoby prywatne bez pocztowej książki nadawczej.

5) Waga paczek brutto nie może przekraczać 20 kg.

6) Opakowanie i zamknięcie paczek winno odpowiadać zasadom, ustalonym w ordynacji pocztowej.

7) Odbiór paczek Oddziały P. P. W. uskutecznić będą w urzędach pt.

8) Każdy pracownik pocztowo-telekom, bez względu na to czy jest członkiem P, P. W, może zamawiać za pośrednictwem Oddziałów (placówek) P. P. W. względnie otrzymywać od osób prywatnych za pośrednictwem właściwych Oddziałów P, P. W. artykuły spożywcze miesięcznie w następujących granicach wag: samotny — do 10 kg., z rodziną do 3 osób — do 20 kg, z liczniejszą rodziną — do 30 kg.

9) Oddziały P. P. W. obowiązane są prowadzić rozrachunek i kontrolę zamówień i ewidencję kontyngentów przyznanych danym pracownikom oraz przestrzegać, by ten kontyngent nie został przekroczony. W razie przekroczenia kontyngentu miesięcznego, nadwyżkę jego należy zaliczyć na poczet kontyngentu z miesiąca następnego.

Nr PP. 12/74/38 z dnia 30 kwietnia 1938 r.

74

Wypełnianie wykazów pobranych należności celnych przez urzędy i agencje pocztowe.

Stwierdzono, że urzędy i agencje pocztowe nie stosują się do przepisów pocztowo-celnych i mylnie lub częściowo wypełniają kolumny wykazu pobranych należności celnych (Il. P. 13 § 8 strona 67 i Dz. Urz. M. P. i T. Nr 16 z 1937 r. poz. 40 § 6) wskutek czego utrudniona jest kontrola opłat celnych.

Poza tym urzędy i agencje pocztowe mylnie zaliczają należności celne przez naklejanie znaczków dopłaty na kartkach należytościowych lub zaliczają powyższe należności do głównego wykazu opłat i dopłat pocztowych gotówką zamiast w wykazach pobranych należności celnych i odwrotnie należności za oclenie, opakowanie i t. p., zaliczają do wykazów pobranych należności celnych, zamiast zachowywania tychże należności przez naklejanie znaczków dopłaty na kartkach

należnościowych (Dz. Urz. N. P. i T. Nr 16/37 poz. 40 § 8). Ponadto dołączają do wykazów pobranych należności celnych kartki należnościowe wzgl. kwity celne zamiast dołączać pierwsze do dokumentów oddawczych, drugie zaś wydawać adresatom.

Ponieważ manipulacja taka wielce utrudnia kontrolę opłat celnych i powoduje obszerną i zbędną korespondencję z urzędami i agencjami, przeto poleca się urzędom i agencjom pocztowym w przyszłości wypełniać wykazy pobranych należności celnych w myśl przytoczonych przepisów i ściśle według nadruku wykazu.

Urzędy Obwodowe w czasie przeprowadzania kontroli mają zwracać baczniejszą uwagę, czy podległe placówki pocztowe stosują się do istniejących w tym kierunku przepisów.

Nr PP. 33/5/38 z dnia 24 maja 1938 r.

75

Kontrola listonoszów za pomocą pism wywiadowczych.

Ministerstwo Poczty i Telegrafów zarządzeniem z dnia 17 V. b. r. Nr PW. 110/3 przedłużyło aż do odwołania wykonywanie regularnej kontroli listonoszów zapomocą specjalnych pism wywiadowczych na warunkach określonych w zarządzeniu z dnia 2 VII. 1936 r. umieszczonym w Dz. Zarz. Dyrekcji Nr 15 poz. 166 z r. 1936.

Z treścią powołanego zarządzenia — o ile nie jest dokładnie znane — należy się natychmiast zaznajomić, przy czym zauważa się, że w razie nadużyć listonoszów wynikłych z powodu niewykonywania nad listonoszami wspomnianej kontroli, winni będą pociągani do odpowiedzialności służbowej.

L. PRP 45 z dnia 24 maja 1938 r.

76

Kontrola dewizowa paczek z pierzem wysyłanych zagranicę.

Zachodzą częstokroć wypadki nadawania do zagranicy paczek z zawartością pierza.

Dotyczące paczki zabezpieczane są przez punkty kontroli przy właściwych Izbach Przemysłowo-Handlowych za pomocą odpowiednich plomb. Z tej właśnie przyczyny omawiane paczki wysyłane przeważnie jako paczki o podanej wartości

sa nadawane w stanie zamkniętym, to też przeprowadzenie kontroli dewizowej tych paczek przewidzianej postanowieniem § 6 ustęp 1 instrukcji dewizowej (Dz. U. M. P. i T. Nr 19 z 1936 r.) natrafia na trudności w urzędach nadawczych.

Celem ujednostajnienia postępowania z paczkami z pierzem przeznaczonymi do zagranicy, poleca się Urzędowi paczki te kierować do urzędu pocztowo-celnego Kraków 2, bez dokonywania kontroli dewizowej i to bez względu na to czy paczki z pierzem zaopatrzone są już w plombę delegata właściwej Izby Przemysłowo-Handlowej, czy też nie.

Dopiero Urząd pocztowo-celny Kraków 2 równocześnie z rewizją celną przeprowadzi kontrolę dewizową takich paczek, po czym odnośne paczki wyśle do zagranicy.

Nr PP. 24/8/38 z dnia 27 maja 1938 r.

77

Sprawozdanie przewalutowania i zgodności wpisów kwot na przekazach zagranicznych.

Przekazy zagraniczne winny być po nadejściu do miejsca przeznaczenia w myśl §§ 14 i 15 przepisów o przekazach pocztowych w obrocie zagranicznym (Dz. U. M. P. i T. Nr 19 poz. 82 z r. 1928) szczegółowo badane. Przed wypłatą należy mianowicie w każdym wypadku sprawdzić tak przewalutowanie przekazu na podstawie posiadanej tabeli przeliczeń walut obcych, jako też zgodność wpisu kwoty wyrażonej na przekazie cyframi z kwotą wypisaną na nim słownie.

Wbrew temu obowiązkowi czy to wskutek nieumiejętności posługiwania się tabelą przeliczeń, czy też z powodu lekceważenia sobie tej ostrożności nie sprawdza się nadeszłych przekazów zagranicznych, lecz zbyt często dokonywa się pochopnie wypłaty kwoty dowolnej lub przypuszczalnej, odczytując i to nietrafnie tylko kwotę podaną na przekazie w cyfrach, nawet nie porównawszy jej zupełnie z kwotą wyrażoną słownie. Wskutek tego zdarzają się ustawicznie wypadki mylnej wypłaty kwoty za wysokiej, której po stwierdzeniu pomyłki niejednokrotnie od adresata przekazu odzyskać już nie można.

W szczególności przy wypłatach przekazów francuskich ze względu na odmienny charakterystyczny sposób pisania cyfr „3“, „5“ i „9“ oraz litery „z“ bierze się często cyfrę „5“ za cyfrę

„9“ a literę „z“ (skrót „złoty“ w cyfrze wyrażającej ilość złotych bierze się za cyfrę „3“ lub „5“, tworząc w ten sposób niewłaściwą liczbę kwoty o jedną cyfrę większą. Naprzykład, gdy przekaz francuski opiewa w cyfrach na „16 z 12“ — bierze się mylnie tę kwotę za „163.12“ zł, wypłacając niesłusznie zamiast 16 zł 12 gr aż 163 zł 12 gr — gdy przekaz opiewa na 55 zł, wypłaca się mylnie 99 zł, gdyż przed wypłatą ani nie sprawdza się przewalutowania na podstawie tabeli przeliczeń, ani nie zwraca się uwagi, na określenie słowami kwoty na przekazie.

Sprawdzenie zaś takie nie jest rzeczą trudną wobec tego, iż w Dzienniku Urzędowym M. P. T. Nr 19 z 1928 r. na stronach 304-313 podane jest obok każdej poszczególnej cyfry, jej znaczenie słowne w językach obcych.

Ponieważ w związku z takimi wypłatami kwot niewłaściwych nadchodzą z I. K. R. arkusze usterek na dopłatę nieraz poważnych kwot, którymi obciąża się winnych pracowników pocztowych, Dyrekcja musi ostrzec przed następstwami tak niedbałego, nieraz wprost lekkomyślnego postępowania przy wypłacie przekazów zagranicznych i wzywa do ścisłego przestrzegania wszelkich przepisanych formalności i zachowania jak największej w tych wypadkach ostrożności. Przy nasuwających się wątpliwościach należy się odnieść z zapytaniem w najkrótszej drodze do właściwego Urzędu obwodowego, stwierdziwszy zaś mylne przewalutowanie przekazu zagranicznego lub jakąkolwiek z innych nieprawidłowości, wymienionych w § 15 przepisów o przekazach pocztowych w obrocie zagranicznym (Dz. U. M. P. i T. Nr 19 poz. 82 z r. 1928), należy odnośny przekaz w liście poleconym, wolnym od opłaty, zwrócić urzędowi nadawczemu celem usunięcia nieprawidłowości dołączając druk Nr 516 „Avis d'un mandat de poste l'irrégularité“, podkreślając kolorowym atramentem (ołówkiem) teks określający daną nieprawidłowość, względnie, o ile chodzi o przekazy w walucie frankowej lub dolarowej, skierować je w myśl § 15 wspomnianych przepisów do Urzędu wymiany Warszawa 1, celem sprawdzenia przewalutowania i dalszego zarządzenia.

Tylko skrupulatne przestrzeganie tych ostrożności uchronić może organa wypłacające od szkód materialnych.

Nr PRP. 10/38 z dnia 27 maja 1938 r.

TELEGRAF, TELEFON I RADIO

78

Przerejestrowanie radioabonentów w razie zmiany obszarów pocztowych.

1) Nowo otwarte placówki p. t. przejmują ewidencję radioabonentów zamieszkałych na przydzielonych tym placówkom obszarach pocztowych.

2) Przerejestrowania dokonuje się analogicznie, jak w wypadkach, gdy abonent przenosi się

do obszaru innego urzędu tj. w myśl postanowień pkt. 4 okólnika o ewidencji abonentów radiofonicznych, ogłoszonego w Dz. U. M. P. i T. Nr 23 z 1937 r.

Zarządzenie Nr TE 50/38 z dnia 24 III. br. (Dz. Zarz. D. O. P. i T. Nr 6, str. 60) unieważnia się

Nr TE. 50/38 z dnia 10 maja 1938 r.

ADMINISTRACJA

79

Regulamin urzędu p. t

W ostatnim czasie Dyrekcja Okręgu P. i T. stwierdziła, że cały szereg urzędów pt. nie wyłączając obwodowych upr. nieuaktualnia obowiązującego regulaminu urzędu, wskutek czego regulaminy te jako nie życiowe nie mogą spełniać należycie swojego zadania. Wiadomą jest rzeczą, że każda norma prawna, każdy przepis musi uwzględniać bieżące objawy życia, które w zależności od swego tempa i warunków wymagają ustawicznych zmian i dostosowania ich do potrzeb dnia. Dlatego Dyrekcja wzywa wszystkich naczelników urzędów pt. (rej. u. tf. tgr.) do stałego badania postanowień regulaminu, czy odpowiada on istniejącym warunkom lokalnym urzędu i w miarę zauważenia jakichkolwiek odchyłeń należy wydawać natychmiast odpowiednie dodatkowe zarządzenia, które równocześnie należy przesłać do wiadomości przełożonym obwodowym urzędom pt. względnie Dyrekcji, o ile chodzi o urzędy obwodowe i rejonowe.

Urząd obwodowy względnie Dyrekcja po rozpatrzeniu zarządzenia albo je zatwierdzi albo uchylą, powiadamiając o tym odnośny urząd. W każdym razie nie może być mowy o tym, aby regulamin był nieżywozny, za co czyni się osobiście odpowiedzialnymi pp. naczelników urzędów pt. (rejon u. tf. tgr.) Po otrzymaniu niniejszego zarządzenia urzędy przystąpią natychmiast do zbadania sprawy regulaminu w myśl powyższych wskazówek i o wyniku tego doniosą obwodowym urzędom pt. a obwodowe urzędy i rej. u. t. t. Dyrekcji do końca czerwca br. Obwodowe urzędy doniosą również Dyrekcji w powyższym terminie,

czy podległe im urzędy w obwodzie zastosowały się do niniejszego zarządzenia. Niezależnie od tego Inspektorzy Okręgowi będą relacjonować Dyrekcji w sprawie uaktualnienia regulaminów.

Nr OOrg. 70/38 z dnia 10 maja 1938 r.

80

Terminowe wykonywanie zarządzeń Dyrekcji przez placówki pt.

Stwierdzono, że placówki pt. nie stosują się do zarządzenia z dnia 14. XII. 1934 r. Nr AP. 40 (Dz. Zarz. DOPT. Nr. 20 poz. 218) w sprawie terminowego wykonywania zarządzeń tut. Dyrekcji zarówno w odniesieniu do nadsyłania periodycznych wykazów, czy sprawozdań, jak i odpowiedzi na zarządzenia doraźne.

Winne niezastosowania się do wyznaczonych terminów placówki wymieniane będą w Dzienniku Zarządzeń jako niedotrzymujące terminów.

Niezależnie od tego zestawienia tych zaniedbań służyć będą jako materiał przy kwalifikowaniu kierowników danych placówek.

Nr OOrg. 10 z dnia 21 maja 1938 r..

81

Zakaz uprawiania handlu w urzędach państwowych.

Ministerstwo Poczty i Telegrafów pismem z dnia 30 kwietnia 1938 r. przypomina, że Pan Prezes Rady Ministrów zarządzeniem z dnia 3 lipca 1931 r. zakazał uprawiania wszelkiego rodzaju handlu w urzędach państwowych tak osobom prywatnym, jak i pracownikom tych urzędów.

Podając powyższe do wiadomości wzywa się wszystkich pracowników do bezwzględnego przestrzegania wspomnianego zarządzenia

Zarządzenie to nie dotyczy akcji samopomocowej prowadzonej przez P. P. W.

Nr OOg. 54 z dnia 16 maja 1938 r.

82

Zawiadomienia o umowach i zakupach.

Zarządzeniem, zamieszczonym w Dz. Zarz. Dyrekcji Okręgu P. i T. Nr 7, poz. 53 z r. 1938, polecono placówkom zamawiać druk „zawiadomienie o umowach i zakupach“, bezpośrednio we właściwych terytorialnie Izbach Skarbowych

Obecnie, wobec otrzymania przez Okręgową Składnicę Materiałów Poczty opowiedniego zapasu wymienionego druku, winny tam placówki kierować odnośne zapotrzebowanie.

Nr AG. 13 z dnia 30 kwietnia 1938 r.

83

Normalizacja inwentarza i sprzętu pomieszczeniowego.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa P. i T. z dnia 30 IV. b. r. No AG. 2902 podaje się następujące wytyczne, które bezwzględnie należy stosować przy przeprowadzanych zakupach, przeróbkach wzgl. przy odświeżaniu przedmiotów i sprzętów inwentarza biurowego.

- 1) wymiary płyt stołów i biurka winny wynosić 156 x 78 cm względnie 130 x 78 cm,
- 2) wysokość stołów i biurka 78 cm,
- 3) biurka bez nóżek z szufladami do dołu, zamknięcia centralne,
- 4) szafy do akt wysokości 200 cm okrepowane u dołu na całej szerokości i głębokości listwą.
- 5) wszystkie meble politurowane na kolor jasnego dębu.

Nadmienia się również, iż Ministerstwo P. i T. powołanym powyżej zarządzeniem zabroniło zakupywania mebli giętych (krzesła, foteli półfoteli itp.).

Dyrekcja Okręgu P. i T. zarazem zaznacza, iż urzędy mogą dokonywać zakupu mebli biurowych jedynie za uprzednim uzyskaniem zezwolenia na zakup i w ramach przyznawanych na ten cel specjalnych zaliczek.

Nr AG. 41/38 z dnia 11 maja 1938 r.

84

Opłaty za kioski Spółki „Lot“

Stwierdzono, że Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością księgarnie pocztowe „Lot“ odmawia zapłaty czynszu od kiosku za okresy czasu, w których kioski były nieczynne.

W związku z tym wyjaśnia się, że postanowienia § 9 pkt a aktu koncesyjnego udzielonego Spółce (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr 19 z 1927 r.) należy rozumieć w ten sposób, że Spółka obowiązana jest płacić na rzecz Zarządu Poczty opłatę ryczałtową od każdego kiosku, znajdującego się na terenie urzędu p. t. za cały czas od chwili urządzenia go, bez względu na to, czy kiosk był stale czynny.

Twierdzenie zatem Spółki „Lot“, iż opłaty należą się tylko od czynnych kiosków, t. j. takich w których odbywa się sprzedaż nie znajduje uzasadnienia w umowie ze Spółką.

Opłaty nie należą się dopiero z chwilą usunięcia kiosku z pomieszczenia poczty za ustawowym terminem wypowiedzenia najmu (zgodnie z art. 3-go kodeksu zobowiązań).

O ileby Spółka „Lot“ odmawiała w przyszłości zapłaty czynszu za okresy, w których kioski były nieczynne, należy w każdym poszczególnym przypadku zawiadomić Dyrekcję.

Podstawa: reskrypt Minpot z dn. 4 V. 38 r. Nr GMO. 670.

Nr AB. 190/38 z dnia 16 maja 1938 r.

85

Poręczenia przy zaliczkach na uposażenia.

Zarządzeniem z dnia 6 kwietnia 1938 r. Nr BP. 50/III/38 ustaliło Ministerstwo Poczty i Telegrafów niżej podany wzór poręczenia zabezpieczającego spłacalność zaliczek na uposażenie które winno być dołączane do wszelkich próśb o zaliczki pracowników kontraktowych, oraz do próśb o zaliczki 6-cio miesięczne pozostałych pracowników. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr 2 z 1934 r. poz. 12 punkt 4, oraz Nr 3 z 1938 r. poz. 9 § 1).

Przypomina się, że zaliczka w wysokości, przekraczającej 3-miesięczne uposażenie, może być udzielona pracownikom prowizorycznym, jak również etatowym, którzy nie nabyli praw emerytalnych, tylko wtedy, jeżeli zostanie do wysokości, na jaką opiewa, zabezpieczona albo hipote-

86

Dodatki służbowe.**Potrącenia podatku dochodowego i specjalnego od dodatków służbowych.**

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczty i Telegrafów z dnia 13 maja 1938 r. Nr BP. 50/III/38, oraz zarządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 10 maja 1938 r. Nr D/V/6940/2/39, — podaje się do wiadomości iż dodatek, przyznany pracownikom służby pocztowo-telekomunikacyjnej na zasadzie § 6 rozporządzenia Ministerstwa Poczty i Telegrafów z dnia 27 I. 1938 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 3, poz. 7) na pokrycie braków, powstałych w związku z pełnieniem służby kasowej, nie podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym i specjalnym od wynagrodzeń, jako z góry przeznaczony na pokrycie kosztów, związanych z wykonywaniem obowiązków służbowych.

Jeśli natomiast chodzi o dodatki za pracę w rozdzielniach, przyznane na zasadzie § 7 powołanego wyżej rozporządzenia. Ministerstwo Skarbu wyraża zgodę, aby od dodatków tych nie potrącano należności podatku dochodowego i specjalnego oraz aby nie brano ich w rachubę przy ustalaniu stopy procentowej podatków przypadających do potrącenia od uposażeń zasadniczych.

Niedobrane z tego tytułu należności podatku dochodowego i specjalnego Ministerstwo Skarbu umarza na mocy art. 123 § 1 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R, P. z 1936 r. Nr 14 poz. 134).

Przeto przy dodatku za służbę kasową, oraz przy dodatku za pracę w rozdzielniach nie należy

potrącać podatku dochodowego i specjalnego tak pracownikom stałym, jak prowizorycznym i kontraktowym Pracownikom kontraktowym należy przy wypłacie wyżej wym. dodatków potrącać tylko 1% tytułem opłat na Fundusz Pracy.

Odnosnie dodatków:

za pracę w **ambulansach** i przy konwojowaniu poczty na kolejach — za konwój poczty na traktach — **za nocną służbę i dod. sezonowego**, dodatki te na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczty i Telegrafów z dnia 24 kwietnia 1936 r. Nr BP 50, zwolnione są od podatku specjalnego.

Natomiast na podstawie zarządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 5 lutego 1934 roku Nr D/V/4130/34 oraz Ministerstwa Poczty i Telegrafów z dnia 13 lutego 1934 r. Nr AK. 457, przy wyżej wymienionych dodatkach należy potrącać **tylko** pracownikom **kontraktowym**, podatek dochodowy oraz 1% tytułem opłat na Fundusz Pracy.

Podatek dochodowy należy potrącać na zasadach ustalonych dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1935 r. w sprawie zmiany ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. M. P. i T. Nr 27 z dnia 28 XI. 1935 r. poz. 73).

Odnosnie dodatku za specjalność, przy dodatku tym należy potrącać pracownikom stałym, prowizorycznym i kontraktowym podatek specjalny, oraz tylko pracownikom kontraktowym podatek dochodowy i 1% tytułem opłat na Fundusz Pracy.

Nr SO. 70 z dnia 25 maja 1938 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY**Czytelnictwo Przeglądu Poczтового.**

Nawiązując do tut. odezwy z dnia 8 VII. 1936 r. (Dz. Zarz. Nr 14) przypomina się, że Stowarzyszenie Teletechników Polskich wydaje od szeregu lat czasopismo „Przegląd Pocztowy“, „Przegląd Teletechniczny“ i „Wiadomości Teletechniczne“. Czasopisma te stoją na wysokim poziomie i dlatego wskazanym byłoby, ażeby pracownicy zaznajamiali się z ich treścią celem doskonalenia się i pogłębiania swojej wiedzy fachowej z dziedziny teletechniki i organizacji służby pocztowej i telekomunikacyjnej w kraju i zagranicą.

Prenumeratorem czasopism winien być każdy pracownik P. P. T. T., gdyż niska cena prenumeraty czyni je dostępnym dla każdego; cena prenumeraty kompletu A (wszystkie 3 czasopisma) wynosi 1.20 zł kwartalnie, cena zaś kompletu B (Przegląd Pocztowy i Wiadomości Teletechniczne) wynosi 90 gr kwartalnie.

Dla usprawnienia manipulacji związanej z prenumeratą w urzędach I.—IV kl. naczelnik urzędu może wyznaczyć urzędnika (najlepiej zajętego w służbie kancelaryjnej), który będzie obowiązany do przyjmowania zamówień na prenumeratę tych

czasopism, oraz do inkasowania pieniędzy, oraz wysyłania ich zbiorowo (jednego dnia) do administracji wydawnictwa za pomocą przekazu rozrachunkowego na początku każdego kwartału t. j. w dniu 1-4 miesiąca stycznia, kwietnia, sierpnia i października. Na odwrocie przekazu, lub z braku miejsca na osobnej liście, należy podać nazwisko prenumeratora, nazwę urzędu i prenumerowany komplet (A lub B).

Wyznaczony pracownik winien ściśle przestrzegać terminu inkasa, gdyż — jak wskazuje doświadczenie — powstawanie zaległości nawet kilkuzłotowych zniechęca pracowników do dalszej prenumeraty.

W urzędach V klasy prenumeratę zbiorową może załatwiać sam naczelnik urzędu.

Nr OOg. 54 z dnia 2 maja 1938 r.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZTY I TELEGRAFÓW
(O d d z i a ł O g ó l n y)
KRAKÓW, UL. WARSZAWSKA

PRENUMERATA NA ROK 1938 WYNOŚI
kwartalna 1 zł. 20 gr. ■ półroczna 2 zł. 40 gr. ■ roczna 4 zł. 80 gr.

Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. 10 gr, tabelaryczne 20 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

WYDAWNICTWO DYREKCJI OKRĘGU POCZTY I TELEGRAFÓW W KRAKOWIE.

Drukarnia Leopold Dudek, Kraków, ul. Stolarska 6, tel. 110-18.